

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1895-ҳадис

1895/5637 – عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَقِيْفَةَ بَنِي سَاعِدَةَ فَقَالَ: اسْقِنَا يَا سَهْلُ. فَخَرَجْتُ لَهُمْ بِهَذَا الْقَدَحِ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِي قَدَحٍ، قَالَ الرَّاوي: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرِبْنَا مِنْهُ. ثُمَّ اسْتَوْهَبَهُ مِنْهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بَعْدَ ذَلِكَ فَوَهَبَهُ لَهُ.

1895.5637. Абу Ҳозим сўзлаб берди:

«Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳу шундай деди: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга бир араб аёли зикр қилинди. Абу Усайд Соъидийга унга одам юборишни буюрган эдилар, одам юборди. (Аёл) келиб, Бану Соъида истехкомига тушди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам чиқиб, унинг олдига бордилар ва ҳузурига кирдилар. Қарасалар, бошини қуйи солган бир аёл турибди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унга гапирган эдилар, «Сендан Аллоҳнинг паноҳига қочаман», деди. У зот: «Сенга ўзимдан паноҳ бердим», дедилар. Унга: «Биласанми, бу киши ким?» дейишди. У: «Йўқ», деди. «Бу Аллоҳнинг Расули соллаллоҳу алайҳи васалламдирлар, сенга совчилик қилгани келган эдилар», дейишди. «Унда бахтсиз бўлибман», деди. Ўша куни Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобалари билан Бану Соъида айвонига келиб ўтирдилар. Кейин: «Эй Саҳл, бизга сув бер», дедилар. Мен мана бу жомни олиб чиқиб, уларга сув бердим».

Саҳл бизга ўша жомни олиб чиқди, биз унда ичдик. Кейин Умар ибн Абдулазиз уни ҳиба қилишни сўраган эди, ўшани унга ҳиба қилди».

Манба: hadis.islom.uz

